

har til Arbejdet, og som fjernes, naar han endelig har lært det; jeg taler ikke om den Uretfærdighed, man begaar overfor Styrmandene, fordi jeg tror, at denne Uretfærdighed ikke for Ministeren vil være afgørende; men jeg vil tale om de Besparelser, der kunde opnaas. Der er stadig tre Marineofficerer beskæftiget som Førere af disse tre Skibe, og de skifter altsaa hvert tredje Aar. Disse tre Officerer kan spares, idet de ikke har andet at gøre end at passe disse tre Skibe, og man kan lade civile være Førere af disse Skibe. Det vil betyde, at man skal ansætte en Styrmand mere paa Skibene, naar første Styrmand bliver Fører, men naar man regner med de 2 400 Kr.s Tillæg til Søofficererne samt det Beløb, hvormed Søofficerernes Lønninger overstiger den forøgede Lønning til den civile Fører, vil man se, at der hvert Aar vil kunne spares 13 960 Kr.

Hvis den højtærede Forsvarsminister er bundet, hvis han er stærkt paavirket af Ledelsen — jeg kan forstaa, at Marineofficererne presser stærkt paa —, vil jeg henlede den højtærede Statsministers Opmærksomhed paa, at der her ligger en aarlig Besparelse paa 13 960 Kr., hvis man stryger de tre Søofficerer. Jeg tror, det vilde være en god Sparsommelighedsforanstaltning, det vilde være Opfyldelsen af et Retfærdighedskrav overfor Styrmandene, og endelig vilde vi faa Førere, som havde Kendskab til det Arbejde, de skulde udføre. Jeg anbefaler endnu en Gang Sagen til Ministerens Overvejelse, jeg tror, det vilde være en god Gerning, om man overlod Førertjenesten paa de tre Skibe til civile.

Rode: Den ærede Ordfører for Udvalget (N. Johan Laursen) indledede sin Redegørelse for Betænkningen med nogle Bemærkninger om Tillægsbevillingslovens Fremsettelse og om Ændringsforslagene dertil. Han henstillede til Overvejelse, om ikke Tillægsbevillingslovens Fremsettelse kunde udsættes noget, idet man derved kunde spare nogle Ændringsforslag. Eventuelt kunde Ændringsforslag ogsaa spares, hvis Statsrevisionen vilde se noget forskelligt paa de forskellige Bevillinger med Hensyn til Spørgsmaalet om Revisionens Krav om Overensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab. Jeg vil gerne hertil sige, at jeg

tvivler paa, at Overvejelser vedrørende Tillægsbevillingslovens Fremsettelse burde føre til den Afgørelse, at man fremsætter den endnu senere end nu. Behandlingen af Tillægsbevillingsloven er ikke let. Saa længe man endnu er inde i en Periode, som er præget af særlige Forhold, vil Tillægsbevillingsloven være et saa vigtigt Supplement til Finansloven, at det neppe vil være rigtigt at afkorte Forhandlingen om den i Finansudvalget, som jo faktisk paa dette Omraade i høj Grad fører Forhandlingen om alle disse Bevillinger paa hele Rigsdagens Vegne.

Med Hensyn til Ændringerne til Tillægsbevillingsloven er der et enkelt Forhold, hvor den Bemærkning, som den ærede Ordfører fremsatte, maaske kunde tages under Overvejelse. Det er rigtigt, at der fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder kommer et overordentlig stort Antal Ændringsforslag, som tilsigter at bringe selv de mindste Bevillinger i Overensstemmelse med det forventede Regnskab. Her vil i meget høj Grad Fremsettelsen af et saadant Ændringsforslag være af rent formel Art, selve Bevillingen er oprindelig givet paa et Tidspunkt, hvor man kun kunde anslaa, hvorledes Driften vil gaa, og det, som foreslaas ved Afslutningen af Samlingen, er da kun en Redegørelse overfor dette høje Ting for, hvorledes Driften faktisk er gaaet. Med Hensyn til disse Bevillinger forekommer det mig, at Statsrevisionen, da der ikke er Tale om noget faktisk, men i Virkeligheden kun er Tale om en Redegørelse for, hvorledes Driften er gaaet, kunde stille sig anderledes end overfor Bevillinger, der gives i bestemte Øjemed, hvor Summen har en bestemt Opgave, og hvor en Overskridelse nødvendigvis maa medføre en forøget Bevilling paa Tillægsbevillingsloven. Disse Ændringsforslag andrager et meget stort Tal, og de medfører utvivlsomt for Rigsdagens Bureau et ganske overordentlig stort Arbejde baade med Hensyn til Udarbejdelsen af Ændringsforslagslisten og med Hensyn til Beregningen af, hvilken talmæssig Indflydelse paa selve Tillægsbevillingsloven Ændringerne har. Der kunde man maaske naa til en noget større Forenkling, saaledes at man lempede noget paa det Krav, der er stillet til Ministeren for offentlige Arbejder om at søge at bringe alle sine Tal i Overens-